การประชุมวิชาการระดับชาติ
วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
สร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมเชิงพานิชย์
27 กรกฎาคม 2565

การจัดการธุรกิจบริการเครื่องเกี่ยวนวดข้าวในเขตพื้นที่ตำบลแวงน่าง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

Service business management of rice combine harvester Waengnang Sub-District, Muaung District, Maha Sarakham Province.

ปริญญา เปรมโต[1] มนันยา นันทสาร[2] ,เกศจิตต์ ขามคุลา[3] ,มหินทร โพธิวรรณ์[4] ,นฤดล สวัสดิ์ศรี[5]
, [1] สาขาวิชาบริหารธุรกิจเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
[2] สาขาวิชาบริหารธุรกิจเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
[3] สาขาวิชาบริหารธุรกิจเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
[4] สาขาวิชาบริหารธุรกิจเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
[5] สาขาวิชาบริหารธุรกิจเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

E-mail : ohmirez@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเครื่องเกี่ยวนวดข้าวและเปรียบเทียบความเห็นของเกษตรกรที่ใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยวและเกษตรกรที่ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าว ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยการสำรวจเครื่องเกี่ยวนวดข้าวในพื้นที่ ตำบลแวงน่าง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเครื่องเกี่ยวนวดข้าวจำนวนทั้งหมด 6 รายและสุ่มตัวอย่างเกษตรกรที่ปลูกข้าวนาปีและนาปรัง ที่ใช้แรงงานคนและใช้บริการเครื่องเกี่ยวนวดข้าวในการเก็บเกี่ยว จำนวน 60 รายโดยใช้แบบสัมภาษณ์ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการแต่ละรายมีจำนวนเครื่องเกี่ยวนวดข้าว 1 เครื่องโดยนิยมซื้อเครื่องเกี่ยวนวดข้าวมือสอง การติดต่อให้ไปรับจ้างเก็บเกี่ยว เกษตรกรจะติดต่อมาเองเป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 70 โดยเสียค่าจ้างเครื่องเกี่ยวนวดข้าว นาปีไร่ละ 700 บาท และนาปรังไร่ละ 500 บาท พื้นที่ที่ไปรับจ้างเก็บเกี่ยว คือ ตำบลแวงน่าง ตำบลเขวา ตำบลหนองปลิง และตำบลดอนหว่าน ไม่มีการเดินทางไปรับจ้างเก็บเกี่ยวต่างจังหวัด เนื่องจากเครื่องเกี่ยวนวดข้าวยังมีน้อยไม่เพียงพอต้อความต้องการและค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูง มีค่าใช้จ่ายในการรับจ้างเกี่ยวข้าวทั้งหมดเฉลี่ย 645,000 บาทต่อปีมีรายได้ 960,000 บาทต่อปี และมีรายได้สุทธิ 315,000 บาทต่อปี ในด้านการเปรียบเทียบความเห็นของเกษตรกรที่ใช้แรงงานคนและที่ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าวในการเก็บเกี่ยวพบว่าความเห็นในการใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าว เสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าจ้างแรงงาน ใช้เวลาเก็บเกี่ยวน้อยที่สุด สะดวกสบาย ลดขั้นตอนการทำงาน ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานได้มากใช้เวลาในการติดต่อมาเก็บเกี่ยวไม่นานแต่มีข้อเสียคือมีการสูญเสียข้าวมากเหตุผลหลักที่เกษตรกรมีความพึงพอใจใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยวคือ การสูญเสียข้าวน้อย สามารถลดการปนเปื้อนได้มาก มีความชื้นที่เหมาะสม สามารถขายผลผลิตได้ราคาสูง แต่เสียค่าใช้จ่ายมากกว่าการใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าว ใช้เวลาในการเก็บเกี่ยวนาน ติดต่อแรงงานมาเก็บเกี่ยวช้า ปัญหาและอุปสรรคที่พบคือเครื่องเกี่ยวนวดข้าวมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ

คำสำคัญ : เครื่องเกี่ยวนวดข้าว , ต้นทุน , ผลตอบแทน

บทนำ

ข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญของประเทศไทย ในปี 2557 ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกข้าวแบ่งเป็นข้าวนาปี จำนวน 61,739,500 ไร่ และข้าวนาปรังจำนวน 15,187,517 ไร่ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2557) การเพาะปลูกข้าวจำนวนมากทำให้มีความต้องการเก็บเกี่ยวข้าวจำนวนมากตามไปด้วย ในปี 2557 นั้นไทยมีพื้นที่เก็บเกี่ยวข้าวรวมทั้งนาปี และนาปรังกว่า 74 ล้านไร่ ในอดีตการเก็บเกี่ยวข้าวใช้การยืมแรงกันเกี่ยว ข้าวหรือเรียกว่า “ลงแขก” แต่ในปัจจุบันเนื่องจากแรงงานเกษตรหายากและมีค่าจ้างสูง ชาวนาจึงนิยมจ้างผู้ประกอบการที่มีรถเกี่ยวนวดข้าวเพื่อทำการเก็บเกี่ยว

ปัจจุบันมีการอพยพแรงงานเข้าสู่ ภาคอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมากและค่าจ้างแรงงานที่มีอัตราเพิ่มสูงขึ้น เฉลี่ย 200-300 บาท ต่อคนต่อวัน ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตร เครื่องเกี่ยวนวดข้าวจึงเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในขบวนการ เก็บเกี่ยวข้าวการเปรียบเทียบเวลาทำงานและค่าใช้จ่าย ในการเก็บเกี่ยวข้าวระหว่างรถเกี่ยวนวดข้าวและ แรงงานคน พบว่า รถเกี่ยวนวดข้าวใช้เวลาเก็บเกี่ยว 0.27 ชั่วโมงต่อไร่ เสียค่าใช้จ่าย 570 บาทต่อไร่ แรงงานคนใช้เวลาเก็บเกี่ยว 45.29 ชั่วโมงต่อไร่ เสีย ค่าใช้จ่าย 1,083 บาทต่อไร่ จะเห็นได้ว่าการใช้เครื่อง นวดข้าวในการเก็บเกี่ยวช่วยลดเวลาการทำงาน ลดค่าใช้จ่ายในการผลิต ดีกว่าใช้แรงงานคน (โอภาส พรรณเสมาและส่องสกณ บุญเกิด, 2553) แต่กระนั้นก็ ตามเครื่องเกี่ยวนวดข้าวที่บริการในทุกวันนี้ทั่วประเทศ มีอยู่ไม่เกิน 3,000 คัน (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2553) ซึ่งนับว่ามีน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่เก็บเกี่ยว ข้าวทั้งหมด จังหวัดมหาสารคามมีพื้นที่ทำการเกษตรรวม ทั้งสิ้น 4,201,425 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ปลูกข้าว 2,642,614 ไร่ ปลูกข้าว โพดเลี้ยงสัตว์ 11,72 6 ไร่ ปลูก มัน สำปะหลัง 225,660ไร่ มีจำนวนแรงงานภาคการเกษตร 470,478 คน มีรายได้จากการทำการเกษตร 30,145 บาท ต่อคนต่อปี(สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2564) จังหวัดมหาสารคาม มี 13 อำเภอ ตำบลแวงน่างตั้งอยู่ในเขต อำเภอเมือง มีหมู่บ้านทั้งหมด 28 หมู่บ้าน มีเนื้อที่ ทั้งหมด 45,312.50 ไร่ หรือ 72.5 ตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมร้อยละ 60 อาชีพรับจ้างร้อยละ 20 อาชีพค้าขาย และรับราชการ ร้อยละ 20 (องค์การบริหารส่วนตำบลแวงน่าง, 2563) จากการสำรวจเบื้องต้นพบว่า มีเครื่องเกี่ยวนวดข้าวเพียง 6 เครื่องไปรับจ้างเก็บเกี่ยวอยู่ในตำบลแวงน่าง ตำบลเขวา ตำบลหนองปลิง ตำบลดอนหว่าน และมีพื้นที่ปลูกข้าวรวม ทั้งหมด 62,141 ไร่ ซึ่งไม่เพียงพอต่อการเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าว จากสาเหตุดังกล่าวเบื้องต้นผู้ทำการศึกษา จึงสนใจศึกษาการจัดการธุรกิจเครื่องเกี่ยวนวดข้าว ต้นทุน ผลตอบแทน และความเห็นของเกษตรกร ระหว่างการใช้แรงงานคนและเครื่องเกี่ยวนวดข้าวใน การเก็บเกี่ยวผลผลิต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการจัดการเครื่องเกี่ยวนวดข้าวของเกษตรกรในเขตพื้นที่ตำบลแวงน่าง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อศึกษาความเห็นของเกษตรกรที่ใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยวและเกษตรกรที่ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าวในเขตพื้นที่ตำบลแวงน่าง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

วิธีการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นการศึกษาการจัดการ ธุรกิจเครื่องเกี่ยวนวดข้าวในเขตพื้นที่ตำบลแวงน่าง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดยศึกษา ต้นทุน และผลตอบแทนของผู้ประกอบการที่มีเครื่องเกี่ยวนวดข้าว ไว้รับจ้าง และเปรียบเทียบความคิดเห็นของเกษตรกร ระหว่างการใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าวกับการใช้แรงงานคน ในการเก็บเกี่ยว วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคที่เกี่ยวกับการ ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าว ซึ่งรายละเอียดของการศึกษามี ดังนี้ใช้วิธีการสุ่มเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกผู้ ที่มีเครื่องเกี่ยวนวดข้าวไว้เพื่อรับจ้างทั้งหมดที่อยู่ใน ตำบลแวงน่าง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม เก็บรวบรวม ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกี่ยวกับข้อมูล ทั่วไป ต้นทุนผล ตอบแทน และสุ่มตัวอย่างเกษตรกรที่ ปลูกข้าวนาปีและนาปรังที่ใช้แรงงานคนและใช้บริการ เครื่องเกี่ยวนวดข้าวในการเก็บเกี่ยว จำนวน 60 ราย ทำการสุ่มตัวอย่างจำนวนประชากรตามแหล่งที่อยู่ของเครื่อง ในตำบลแวงน่าง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดย การใช้แบบสัมภาษณ์การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา โดยนำข้อมูลที่ได้รวบรวมมาวิเคราะห์คำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาและวิจารณ์

ผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการเครื่องเกี่ยว นวดข้าวเป็นเพศชายทุกราย อายุระหว่าง 49.5 ปี จบ การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 70 มัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ30 มีแรงงานในครัวเรือนที่ช่วยกิจการ จำนวน 1-2 คน อาชีพหลักทำนา อาชีพรองประกอบ ธุรกิจบริการเครื่องเกี่ยวนวดข้าว รายได้หลัก 300,000 บาทต่อปี รายได้จากอาชีพรอง 960,000 บาทต่อปี ด้านการจัดการ สำหรับการติดต่อให้ไปรับจ้างเก็บเกี่ยว เกษตรกรจะติดต่อผู้ประการเองเองร้อยละ 70 ผ่าน นายหน้า ร้อยละ 20 ผู้ประกอบการติดต่อเกษตรกรเอง ร้อยละ 10 โดยติดต่อผ่านนายหน้าจะเสียเงินค่านายหน้า 40 บาทต่อไร่ พื้นที่ที่ไปรับจ้างเก็บเกี่ยว คือ ตำบลแวงน่าง ตำบลเขวา ตำบลหนองปลิง ตำบลดอนหว่าน ราคาที่ไป รับจ้างเก็บเกี่ยว ข้าวนาปี 700 บาทต่อไร่ ข้าวนาปรัง 500 บาทต่อไร่ สาเหตุที่ราคาการเก็บเกี่ยวข้าวนาปีสูง กว่าเนื่องจากมีลำต้นสูงเก็บเกี่ยวได้ยากกว่าข้าวนาปรัง ไม่มีการเดินทางไปรับจ้างเก็บเกี่ยวต่างจังหวัด เนื่องจาก เครื่องเกี่ยวนวดข้าวยังมีน้อยไม่เพียงพอต่อความ ต้องการและค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูง ผู้ประกอบการ ซื้อรถเกี่ยวนวดข้าวมือสองคันละ 950,000 บาท และซื้อรถบรรทุกขนส่งคันละ 300,000 บาท มีค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินสดรวม 645,000 บาทต่อปี ได้แก่ ค่าน้ำมันรถเกี่ยว นวดข้าวร้อยละ 37.21 ค่าซ่อมบำรุงรถเกี่ยวนวดข้าว ร้อยละ 16.28 ค่าน้ำมันรถบรรทุกร้อยละ 7.90 ค่าซ่อมบำรุงรถบรรทุกร้อยละ 4.65 ค่าคนขับรถเครื่องเกี่ยว นวดข้าวร้อยละ 15.50 ค่าแรงงานประจำรถร้อยละ 10 ค่านายหน้าร้อยละ 3.03และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ร้อยละ5.43 มี รายได้ทั้งหมด 965,000 บาทต่อปี และมีรายได้สุทธิ 315,500 บาทต่อปี ความเห็นของเกษตรที่ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าวและ เกษตรกรที่ใช้แรงงานคน เกษตรกรเพศชายที่ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าวและใช้แรงงานคนมีสัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 70 เกษตรที่ใช้ เครื่องเกี่ยวนวดข้าวอายุเฉลี่ย 49.5 ปี เกษตรกรที่ใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยว อายุเฉลี่ย 48.9 ปี เกษตรที่ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าวและใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยว ส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับประถมศึกษา เกษตรที่ใช้ เครื่องเกี่ยวนวดข้าว มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนที่ทำเกษตรเฉลี่ย 2.6 คน ซึ่งน้อยกว่าเกษตรกรที่ใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยว ที่มีจำนวนแรงงานใน ครัวเรือนเฉลี่ย 2.9 คน เกษตรที่ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าว ประกอบอาชีพหลัก คือ ทำนาร้อยละ 66.7 และใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยวร้อยละ 83.3 เกษตรที่ใช้ เครื่องเกี่ยวนวดข้าวมีรายได้เฉลี่ย 111,698 บาทต่อปี ซึ่งสูงกว่าเกษตรกรที่ใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยว ที่มี รายได้เฉลี่ย 82,819.20 บาทต่อปี เกษตรที่ใช้เครื่องเกี่ยว นวดข้าว มีพื้นที่ปลูกข้าวทั้งนาปีและนาปรังเฉลี่ย มากกว่า เกษตรกรที่ใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยวคือมี พื้นที่เท่ากับ 11.9ไร่ และ 8.9 ไร่ ตามลำดับ เกษตรกรที่ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าว ได้ผลผลิตข้าวนาปีเฉลี่ย 650 กิโลกรัมต่อไร่ ผลผลิตข้าวนาปรังได้เฉลี่ย 550 กิโลกรัมต่อไร่ ในขณะที่เกษตรกรที่ใช้แรงงานคนในการเก็บ เกี่ยวได้ผลผลิตข้าวนาปีเฉลี่ย 700 กิโลกรัมต่อไร่ ผลผลิตข้าวนาปรังได้ เฉลี่ย 600 กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรที่ใช้แรงงานคน เสียค้าจ้างแรงงานคนในการ เก็บเกี่ยวเฉลี่ย 315 บาทต่อคนต่อวัน จำนวนแรงงานจ้าง เก็บเกี่ยวต่อครั้งเฉลี่ย 10.37 คน นอกจากนั้นผู้จ้าง แรงงานยังจ่ายค่าอาหารและค่าเครื่องดื่มเพิ่มเติมด้วย เกษตรกรที่ใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยวมีความเห็นว่า มีการสูญเสียข้าวน้อยที่สุด (ร้อยละ73.3) ส่วนเกษตรกร ที่ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าวเห็นว่ามีสูญเสียข้าวมาก (ร้อยละ 46.7) เกษตรกรที่ใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยวเห็น ว่า เสียค่าใช้จ่ายสูงมาก (ร้อยละ 80.0) ในขณะที่ เกษตรกรที่ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าวเห็นว่า เสียค่าใช้จ่าย น้อยที่สุด (ร้อยละ 66.7) เกษตรกรที่ใช้แรงงานคนใน การเก็บเกี่ยวเห็นว่า ใช้เวลาในการเก็บเกี่ยวมาก(ร้อยละ 53.3) ส่วนเกษตรกรที่ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าวเห็นว่าใช้ เวลาในการเก็บเกี่ยวน้อยที่สุด (ร้อยละ 46.7) เกษตรกร ที่ใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยวมีความเห็นว่า สามารถ ลดการปนเปื้อนได้มาก (ร้อยละ 50.0) ในขณะที่ เกษตรกรที่ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าวเห็นว่า มีปนเปื้อน ปานกลาง (ร้อยละ 60.0) เกษตรกรที่ใช้แรงงานคนใน การเก็บเกี่ยวเห็นว่า ความชื้นที่ได้เหมาะสม (ร้อยละ 80.0)ขณะที่เกษตรกรที่ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าวเห็นว่า มี ความชื้นสูง (ร้อยละ 60.0) เกษตรกรที่ใช้แรงงานคนใน การเก็บเกี่ยว เห็นว่าสามารถขายผลผลิตได้สูง (ร้อยละ 60.0) ส่วนเกษตรกรที่ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าวเห็นว่า การ ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าวมีผลกระทบต่อรายได้อยู่ใน ระดับปานกลาง (ร้อยละ 63.3) เกษตรกรที่ใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยวเห็นว่า ระยะเวลาในการ ติดต่อแรงงานมาเก็บเกี่ยวช้ากว่า เกษตรกรที่ใช้เครื่อง เกี่ยวนวดข้าว เกษตรกรที่ใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยว มีความเห็นว่ามีความยุ่งยากต้องทำหลายขั้นตอน (ร้อย ละ 95.0) ขณะที่เกษตรกรที่ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าวเห็น ว่า มีความสะดวก สบาย ลดขั้นตอนการทำงานได้มาก ที่สุด (ร้อยละ 63.3) และสามารถลดปัญหาการขาด แคลนแรงงานได้มากที่สุด (ร้อยละ 70.0) เกษตรกรที่ใช้แรงงานคนมีความเห็นว่าจะหันมาใช้เครื่องเกี่ยวนวด ข้าวในการเก็บเกี่ยวแน่นอนที่สุด (ร้อยละ 96.7) (Table 1. และ Table 2.)

Table 1. Attitudes of the rice farmers, who hired combine harvesters

Items	Mostly agree	Agree	Neutral	Disagree	Mostly Disagree
Loss		46.7	43.3	6.7	3.3
Expense			20	66.7	13.3
Harvest time				46.7	53.3
Contamination		30	60	10	
Moisture		3.3	63.3	33.4	
Revenue	3.3		63.3	33.4	
Contact time for thresher		26.7	56.7	16.6	

Table 2. Attitudes of the rice farmers, who hired laborers

Items	Mostly agree	Agree	Neutral	Disagree	Mostly Disagree
Loss		16.7	10		73.3
Expense	6.7	80	13.3		
Harvest time		53.3	40	6.7	
Contamination	6.7	50	43.4		
Moisture	16.7	73.3	10		
Revenue		40	60		
Contact time for thresher	6.7	53.3	40		

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะพื้นที่ ตำบลแวงน่าง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งจะเห็นได้ว่า ต้นทุนของผู้ประกอบการจะสูงมากในการลงทุนครั้ง แรกผู้รับจ้างเกี่ยวข้าวด้วยเครื่องมีต้นทุนที่เป็นเงินสดที่ เกิดขึ้นจากการดำเนินการรับจ้างเก็บเกี่ยวเท่ากับ 645,000 บาทต่อปี และมีรายได้ 960,000 บาทต่อปี และมีรายได้สุทธิ 315,000 บาทต่อปี แต่อย่างไรก็ตาม ผลตอบแทนที่ได้รับในการรับจ้างเกี่ยวนวดข้าวก็มาก พอที่จะทำให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินกิจการต่อได้ ความเห็นของเกษตรที่ใช้แรงงานคนและเกษตรกรที่ใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าวในการเก็บเกี่ยว เกษตรกรเห็นว่าการใช้เครื่องเกี่ยวนวดข้าว เสีย ค่าใช้จ่ายในการเก็บเกี่ยวน้อย มีความสะดวก สบาย สามารถลดขั้นตอนการทำงานได้มาก ลดปัญหาการขาด แคลนแรงงานได้มาก เกษตรกรมีการยอมรับการใช้ เครื่องเกี่ยวนวดข้าวมากเนื่องจากปัจจัยที่สำคัญคือ การขาดแคลนแรงงานและปัญหาค่าจ้างแรงงานที่สูงใน ปัจจุบัน จึงทำให้เกษตรกรหันมาใช้บริการเครื่องเกี่ยว นวดข้าว แม้จะมีปัญหาในเรื่องการสูญเสียข้าวและ ปัญหาความชื้นอยู่บ้างแต่ไม่มีผลกระทบมากนัก แต่หากมีการพัฒนาเครื่องเกี่ยวนวดข้าวให้มีประสิทธิภาพ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรมากขึ้น เกษตรกรเห็นว่า การใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยวมีการสูญเสียข้าวน้อย สามารถลดการปนเปื้อนได้มากกว่าการใช้เครื่องเกี่ยว นวดข้าว ความชื้นที่ได้เหมาะสม ผลผลิตมีคุณภาพได้ ผลตอบแทนที่ดี

กิตติกรรมประกาศ

ผู้เขียนและคณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ได้ให้ดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

ปรารถนา ม่วงงาม. 2555. ธุรกิจบริการรับจ้างเกี่ยวข้าวในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2553). เครื่องเกี่ยวนวด ข้าวทั่วประเทศ. กรุงเทพ ฯ: สำนักงาน เศรษฐกิจการเกษตร. ค้นเมื่อ 18 มีนาคม 2554 ,จาก http://www.doae.go.th